

ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

С НАМИ БОГ

издание на храм,, Св.Цар Борис“

брой 20, април 2017 г.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!
ВОИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСОВО - (Иоан 20:1-31)

Петък вечер и целият съботен ден враговете на Господа Иисуса Христа ликували с нечиста радост. Техният омразен Изобличител бил в гроба. А Апостолите, мирносиците и най-вече Пресвета Богородица били потънали в неизказана скръб. Сам Спасителят, макар да лежал с тялото си в гроба, с Духа Си слязъл в бездната на ада, за да благовести на всички старозаветни праведници, че е настанал денят на тяхното избавление.

След полунощ, с настъпването на първия ден от седмицата, според иудейското изчисление (за нас това е неделя), Господ Иисус Христос преславно възкръснал от мъртвите. Неговото човешко тяло се преобразило по чудесен начин и Той излязъл от гроба, невидим за стражата, без да отмести камъка и без да повреди печата. След това от небесните висоти долетял Ангел Господен, Който разтърсил земята и отворил запечатания гроб. Видът му бил като мълния, а дрехите му бели като сняг. Войниците, които бдяли на стража, паднали като мъртви от страх, а когато дошли на себе си, мигновено се разбягали. Същия ден рано сутринта жените – мирносици тръгнали към гроба, за да помажат пречистото Христово Тяло с благовонно миро. Те не знаели, че гробът е заварден със стража и запечатан. Безпокояла ги единствено мисълта кой ще отвали тежкия камък от гробния вход.

Първа дошла на гроба Мария Магдалина – жена, която някога била измъчвана от зли духове. След като била излекувана от Христа, тя повярвала в Него, обикнала Го от все сърце и станала Негова най-предана ученичка. Още било тъмно, но през едва просветляващите първи зари на сутрешния

здравч Мария с ужас забелязала, че гробът е отворен. Бързо се затичала назад, за да съобщи необикновената вест на св. Апостоли Петър и Иоан. През това време останалите жени дошли на гроба и там видели светъл Ангел, който им съобщил радостната вест:

- Не бойте се! Вие търсите Разпнатия Христа, но Него Го няма вече тук. Той възкръсна, както беше предрекъл на учениците Си. А вие идете и им съобщете това!

Жените изпълнили Ангелската заповед, но Апостолите не им повярвали. Единствено Петър и Иоан, последвани от Мария Магдалина, вече тичали с мълниеносна бързина към гроба. Иоан, който бил по-млад и по-бърз от Петър, пръв дошъл при празния гроб, но не влязъл вътре, само надникнал в него. Петър веднага влязъл в гробната пещера и видял, че повивките, в които било обвито Иисусовото Тяло стоели там, а кърпата, с която била покрита главата на Господа, била грижливо сгъната и положена настрана. Двамата Апостоли повярвали и се върнали в града да съобщят чудната вест на съучениците си.

А Мария Магдалина стояла отвън и плачела. Надзърнала и тя в гроба и видяла, че вътре стоят двама Ангели, - единият, където била главата на лежащия Христос, а другият – където били нозете Му. Ангелите попитали Мария Магдалина:

- Жено, защо плачеш?

- Взели са моя Господ и не зная къде са Го положили – отговорила тя.

Казвайки това, Мария се обърнала назад и видяла възкръсналия Господ. Но не могла да познае Христа. А Той кротко я попитал:

- Жено, защо плачеш? Кого търсиш?

Мария Магдалина помислила, че това е някой от хората, които се грижели за градината, дето се намирал гробът, и помолила:

- Господине, ако Ти си Го взел, кажи ми где си Го положил?

Иисус тихо й казал:

- Мария!

Чувайки добре познатия глас, Мария най-после познала Спасителя. Извън себе си от радост, тя паднала в нозете на Господа и извикала:

- Учителю!

Според евангелския разказ това било първото явяване на възкръсналия Господ Иисус Христос на човеци. Но Свещеното

Предание свидетелства, че преди това Синът Божи се явил на Своята Майка – Пресвета Богородица. В същия ден след явяването Си на Мария Магдалина и на другите жени – мироносици, възкръсналият Христос се явил на Апостолите, които поради страх от евреите се били заключили в една къща в Иерусалим. Само Апостол Тома не бил сред тях. После, когато съучениците му съобщили, че при тях дошъл възкръсналият техен Учител, Тома не повярвал, а рекъл:

- Ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите и не туря пръста си в раните от гвоздеите, няма да повярвам!

След осем дни Апостолите отново били заедно. Този път с тях бил и св.Тома. Спасителят влязъл при тях през затворени врати и след като ги благословил с думите: „Мир вам!”, казал на Тома:

- Дай си пръстите и попирай раните Ми и не бъди невярващ, а повярвай!

Тома изпълнил казаното му от Исуса Христа и пламенно извикал:

- Господ мой и Бог мой!

А Христос кротко съмняващия се ученик:

- Тома, ти повярва, защото Ме видя. Блажени са ония, които вярват без да са Ме видели.

След това Господ Исус Христос се явил и на голямо множество народ. Сега вече никой не можел да каже, че учениците лъжат, като проповядват, че техният Божествен Учител е възкръснал. Оттогава до днес цялата вселена пее в прослава на възкръсналия Господ най-светлата и радостна песен:

Христос възкръсна от мъртвите!

Със смъртта Си – смъртта победи!

И на всички, които са в гробовете,

живот подари!

Автор: Иван Николов
„Православно вероучение”
<http://www.pravmladeji.org>

ПАСХА

автор: Кючук Петко

„Ето Агнецът Божий, който взима греховете на света” (Св. Йоан Кръстител)

В множество традиции на Поместните Православни Църкви празникът Възкресение Христово е прието да бъде наричан Пасха и по-точно Пасха Господня, както се пее впрочем и в един от тропарите на този празник. Думата „пасха” е староеврейска по произход и с нея юдеите наричат събитието на своето напускане на Египет, където са били в немилост пред Фараона и статутът им е бил в един период от време почти на роби. След около 450-годишно пребиваване те, начело със св. цар и прор. Моисей, преминали по чудесен начин през отворилото се пред тях Червено море, по сух път, преследвани от войските на Фараона, върху които пък морето се затворило, та се издавили и евреите се отправили към обещаната на Патриарха им Авраам за тях земя, обетованата, към Палестина.

Пасха обаче (на староеврейски pesah, psh без буквите за гласни звуци - вокалите, защото староеврейският език е характерен с това, че думите се изписват само със знаците за консонантни звуци, съгласни) означава буквално

„преминаване”, като това преминаване не е тяхното преминаване на Червено море всъщност, а преминаването, отминаването от страна на Ангелът на смъртта и погублението, на техните домове, които те били намазали по праговете и спонците на вратите с кръвта на жертвеното пасхално агне. Това агне те трябвало да ядат сварено в горчиви билки с безквасен хляб през нощта, обути и накрак, готови на следващата сутрин да напуснат Египет. Ангелът на смъртта бил изпратен от Бог Йехова (Яхве, YHVH на староеврейски) да убие всяко първородно дете от мъжки пол на територията на Египет, включително първородния син на Фараона, за да сломи окончателно съпротивата на гордия Владетел, отказал първоначално да позволи на евреите един шабат – почивен седми ден, през който те да излязат в пустинята, за да извършат на Яхве богослужение. Смъртта на първородните синове на египтяните била последната от седем бедствия (с нея осем), които сполетели Египет по Божие допущение с тази цел. В пасхалната нощ Ангелът

Божий отминал домовете на евреите, както казахме, който били отбелязани с агнешката кръв и не докоснал техните първородни синове, това е именно отминаването, преминаване т.е., което те празнуват.

В старозаветния богослужебен календар Пасха е център на годишния богослужебен кръг, тъй както съботният, седми ден, е център пък на седмичния богослужебен кръг у юдеите. В новозаветно време Възкресение Христово за Църквата е център на годишния християнски богослужебен кръг, както и на седмичния, при който празнуваме същото събитие в неделния ден, първи ден от седмицата, когато е възкръснал Господ Иисус Христос след тридневен престой в Гроба. Празнуваме т.е. ежеседмично Възкресението и в т. нар „Възкресна света литургия“, неделната. В руската традиция например е възприето християните всяка неделя през годината да се поздравяват с „Христос воскрес“, докато у нас този обичай касае само времето от Великден до Петдесетница, т.е около петдесет дни в годината.

Според св. ап. Павел, Христос е „нашата Пасха“, заклан заради нас, подобно на старозаветното агне в Египет. Чрез Неговата

Кръстна Смърт и най-вече чрез участието ни (причастяване) в Неговите безгрешни Плът и Кръв, които приемаме у себе си в Светото Причастие, ние сме „отминати“ от Божия гняв, ние сме спасени, така Христос се превръща не просто в наш изход, но в наш живот, в изход не просто между два континента – от Северна Африка в азиатския Близък Изток, ами от грех и сатанинско робство, чиито символ е египетското фараоново владичество, към праведност и светост, от смърт към живот, от гибел към спасение.

Ние българите наричаме този ден велик – Великден и аз лично не съм срещал този израз у други православни народи. Съвсем не е изключено в някакъв смисъл нашето народностно съзнание, изградено в голяма степен в четене на Библията, да асоциира историята с Изхода на евреите и нашата народна съдба с всички нейни обрати, когато подобно на тях сме „възкръсвали“ като народ след страховити катастрофи, след които нашето възраждане е изглеждало невъзможно. Ние даже имаме израз „Българския Великден“, с него означаваме събитията около обявяването на църковната ни независимост от гърците през 19 век... Но това е начинът да се чете и разбира Словото Божие най-добре – чрез съпреживяване на старите притчи и по-точно казано, чрез превръщането на историите на свещената древност в притчи за нас, тъй както пък начинът за нашето преминаване от смърт към живот е съучастието в Тялото и Кръвта Христови в Чашата на Причастието – животът с Христа и чрез Него, и у Него.

Нека потърсим себе си в Иисус и да открием смисъла на своя живот в Божието Слово.

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

Ремонт на храм Св. цар Борис

С Божията благословия през есента на миналата година от Община Варна бяха отпуснати средства за ремонт на покрива на храм „Св. Цар Борис“. Благодарение на даренията и помощта на миряните освен ремонт на покрива и смяна дограмата успя да се довърши канцеларията на свещениците и се изгради специално оборудвано помещение за свещи.

Излезе от печат книгата на Иван Илин "За съпротивата на злото със сила"

Излезе от печат книгата на руския писател и религиозен философ Иван Илин "За съпротивата на злото със сила". Книгата е издание на Църковното настоятелство при храм "Св. цар Борис" - гр. Варна и излиза с благословението на Варненския и Великопреславски митрополит Йоан.

Преводач от руски език е Анастасия Бойкикева, а богословската редакция е поверена на проф. д-р Мариян Стоядинов. Това е първата книга, която храм "Св. цар Борис" издава и се надяваме, че сме поставили само началото на тази наша дейност.

Причината за издаването на това заглавие най-добре се илюстрира от самия Иван Илин в увода на творбата му:

"Човечеството помъдрява в страданията. Слепотата го води към изпитания и мъки, в мъченията душата се очиства и прозрява, на прозрелия се дава извор на мъдрост – очевидността. Но първото условие за помъдряване е честността пред лицето Божие със самия себе си и с предмета на въпроса. Може ли човек, който се стреми към нравствено съвършенство, да се противи на злото със сила и меч? Може ли човек, вярващ в Бога, приемащ Неговото мироздание и своето място в света, да не се противопоставя на злото с меч и със сила? Това е двойственият въпрос, който днес изисква нова постановка и ново решение. Особено сега, както никога по-рано, защото е безсмислено и безплодно да се търси отговор на въпроса за злото, без да има опит със същинското зло.."

Книгата се посвещава се на всички воители, паднали на бойното поле за вярата и освобождението на нашето отечество.

Църковното настоятелство при храм „Свети цар Борис“ гр. Варна благодари на всички дарители, направили възможно издаването на тази книга!

Книгата се продава в храма.

Цената на изданието е 12 лв.

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

„ДА СВАЛИМ МАСКИТЕ“ – КАРНАВАЛ НА СИРНИ ЗАГОВЕЗНИ

За трета поредна година учителките от Неделното училище при храма и жените от Сестринството организираха за Сирни заговезни маскарад за децата от енорията. Веднага след света Литургия участниците, маскирани като различни животни и анимационни герои дефилираха пред справедливото жури и енорияшите. Критериите за оценяване бяха: оригинален костюм и

артистично представяне на костюма. На журито никак не му беше лесно, защото всички деца се представиха чудесно, а и тази година имаше уникални костюми. Заелите първо, второ и трето място получиха медали, а всички останали участници – грамоти.

Разбира се имаше игри и „хамкане“ с халва. Накрая заговяхме с варени яйца и баница, приготвени от майките на децата.

Литийно шествие за Неделя Кръстопоклонна

Отбелязахме Кръстопоклонна Неделя с отслужване на св. Божествена литургия и литийно шествие до Кръста Господен, поставен в началото на кв. Аспарухово. Преди литургията, в края на утренията, от олтара върху дискос с цветя се изнесе кръст от свещеника и се постави в средата на храма за поклонение от вярващите. Литийното шествие започна след литургията, около 11 часа и премина по ул. Злетово и бул. Народни будители.

Връбница-Вход Господен в Иерусалим

Кулинарен базар

За втора поредна година, на празника Вход Господен, сестринството „Светите жени мироносици“ към нашия храм организира постен благотворителен кулинарен базар. На него се предлагаха различни видове домашно приготвени храни. Тази година каузата ни беше свързана със звено „Майка и бебе“- структура от „Комплекс за

социални услуги за деца и семейства“ към Община Варна.

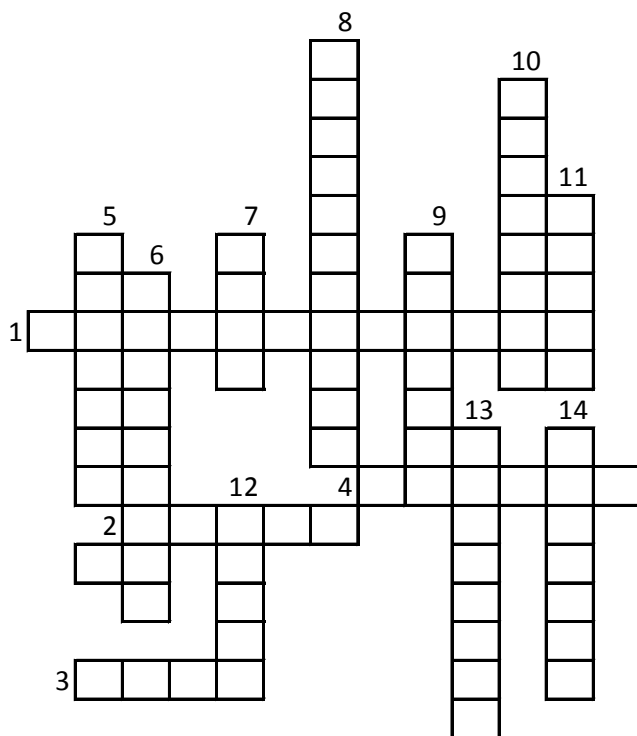
С парите, които се събраха ще бъдат закупени консумативи за звеното.

Православното сестринство благодари на всички дарители.

**Господ да им въздаде за щедростта в
Царството небесно!**

ЗА ОТМОРА

1. Религиозен празник, който се чества на 25-ти март; денят на който Архангел Гавриил съобщава на Дева Мария, че тя ще роди по плът Иисус Христос, Синът Божий.

2. Термин означаващ буквално „ревностен, пламенен относно Бог“; човек, който отстоява горещо своята кауза.

3. Името на един от най-популярните и важни старозаветни пророци. Паметта му се чества на 20-ти юли.

4. Реката, в която Св. Йоан Кръстител е кръстил Иисус Христос.

5. Кратко богослужение от молитвен и благодарствен характер.

6. Празник, на който по традиция всеки човек трябва да иска прошка от своите приятели и близки. Празнува се винаги в неделя, седем седмици преди Великден.

7. Символ на царската власт; официален стол, на който седи монарха, епископа, владиката или друг, който заема висшестоящ пост- политически или духовен.

8. Най-важният празник за православните християни. Датата, на която се чества, е плаваща.

9. Дъска, по която бият в манастирите, за започване на молитвата.

10. Безтелесно, разумно, духовно същество, което известява и изпълнява Божията воля.

11. Вид църковно наказание, което се състои в строго постене, лишаване от причастие или друго подобно; обикновено се налага само за определен период от време.

12. Името на първата християнка в Европа.

13. Връв или ластик с нанизани зърна или мъниста от дърво или друг материал. За вярващите християни служи за помощно средство при изричането на молитви, външен израз на непрестанната молитва.

14. Просто устройство за възпроизвеждане на звуци, има форма на кух цилиндър. С негова помощ се оповестява започването на всяко богослужение или всяко друго важно събитие в храма.

ПАСХАЛНО ТЪРЖЕСТВО

всички поздравя с "Христос
воскресе!"

Пролет грейна. Възкресение
ще празнува пак светът!
Свлече пак земята белия
смъртен плащ от своята гръд.

Елате, ангели крилати,
елате, птички и цветя,
елате, бедни и богати,
елате, старци и деца,

и вий, пчелици и мушици,
и ти ветрец, и ти поток,
елате, братя и сестрици,
за да възпеем благий Бог!

Сърцето вижда пак Христа
възкръснал дивно от смъртта
и своят сбъднат блян празнува!
Иисус Христос срази смъртта!

Приятели узнахте ли вестта?
На ангелски крила се тя донесе
и низ поля и къщи се понесе.
Не чувате ли как треви, цветя
и птички пеят в хор: - Христос
воскресе!

Празникът бе вече близо, тук.
И когато с чудната си песен
славейчето долетя от юг

Енорийски лист „С нами Бог“ се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Адрес на храм „Св. Цар Борис Михаил“
Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул. „Места“ 38 а
<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис“
ставрофорен свещеноиконом Добромир
Георгиев **0899 050060**
протоiereй Георги Фотакиев **0898
470439**
протоiereй Ясен Керчев **0896 778675**

ГРАФИК НА СЛУЖБИТЕ

Делничен ден:

8:00 - Утрения

8:30 - св. Божествена Литургия

Събота:

8:00 - Утрения

8:30 - св. Божествена Литургия

16:00/17:00 (според часовото време) - Възкресна Вечерня с Акатисти към чудотворните икони на Света Богородица - "Неопиваща Чаша", "Всецарица" и "Възпитание"

Неделя:

7:45 - Възкресна Утрения

9:00 - св. Божествена Възкресна Литургия

Забележка. В навечерието на голям празник се отслужва празнична вечерня на предния ден от 16.00/17.00 ч. (според часовото време)

На всяко 1-во число от съответния месец се отслужва водосвет в храма.

Веднъж в месеца се провежда духовно последование с четене на св. Киприянови молитви, маслосвет и водосвет срещу магии и различни демонични влияния.

Повече информация за последованията можете да получите на място от свещопродавците.

